

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mítj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50 Cuba, Puerto-Rico y Estranger, 2'50.

LA PESTE BUBÓNICA A LA FRONTERA

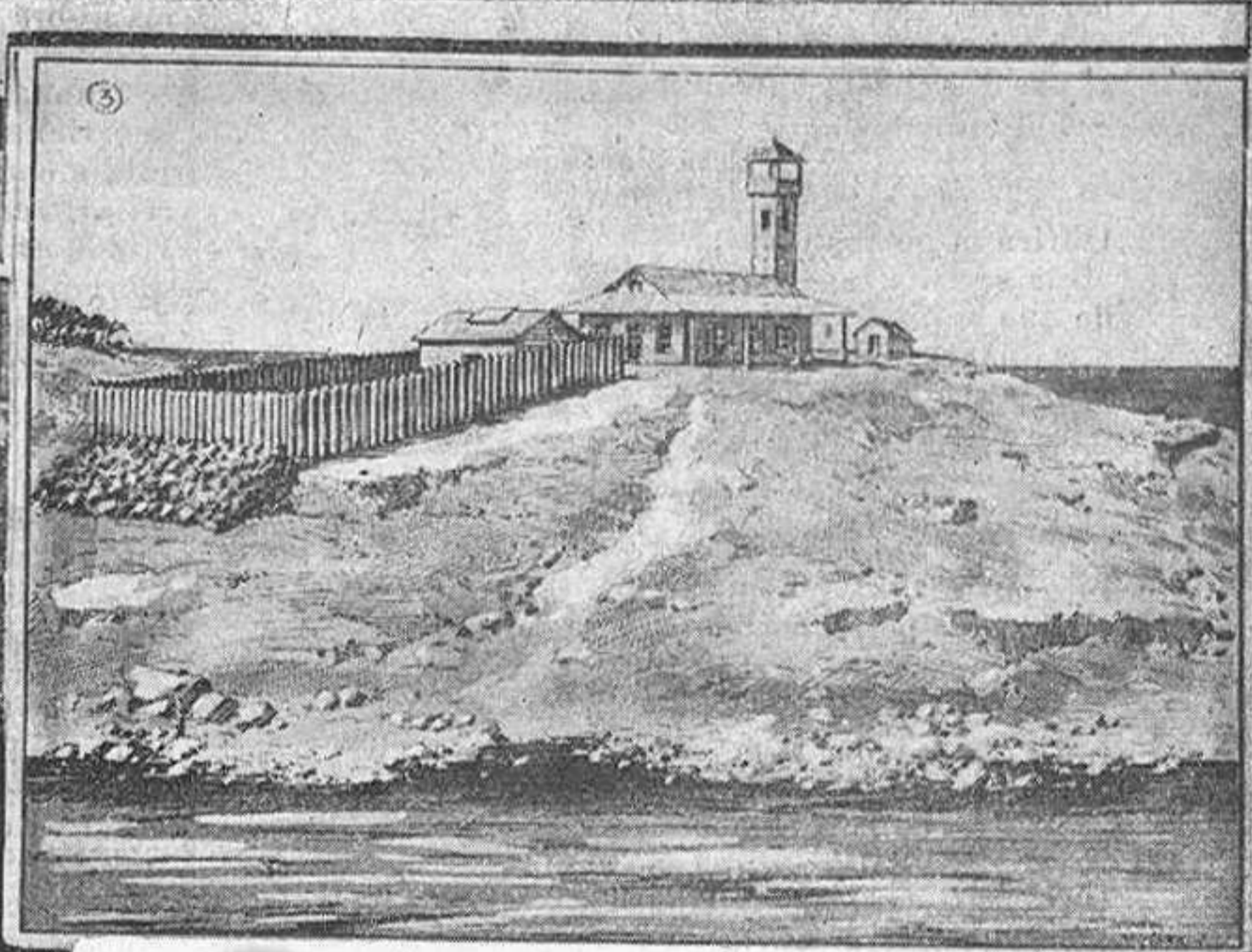
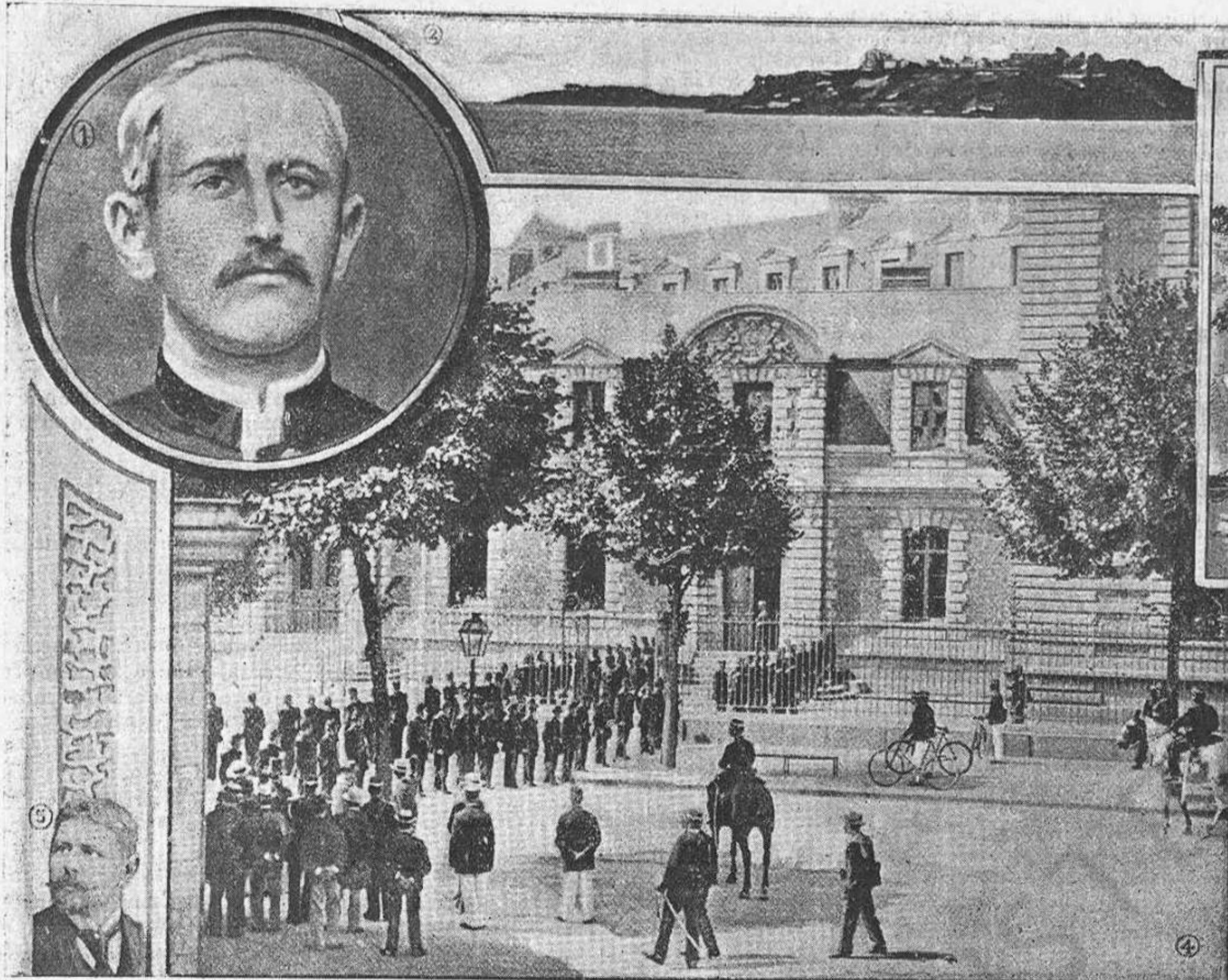
—¿Se pot passar?

—Sí, noya, sí; son tantas las calamitats que tinch á casa, que no vindrá de una més.

LO PROCÈS DREYFUS

1. Lo capitá Dreyfus.—2. L' isla del Diabla.—3. Allotjament del condemnat durant sa permanencia en l' isla.—4. Liceo de Rennes, ahont se celebran las sessions del nou Consell de Guerra.—5. Labori, un dels dos defensors de 'n Dreyfus.

Tal vegada no s' ha vist en l' historia contemporánea un altre procés que haja mogut tan ruidó ni agitat tan profundament una nació, arribant á extendres lo seu eco per tot Europa y per tot l' univers.

¿Qu' es en el fondo, l' assumpto Dreyfus? Un pretext escullit per dugas tendencias oposadas que s' disputan lo predomini de Fransa y luytan encarnissadament per conseguirlo. En la polémica s' hi han ficat la política y la religió, els juheus y 'ls jesuítas, l' aristocracia y 'l militarisme, y d' aquesta barreja monstruosa n' ha sortit una confusió tan colossal, que la figura de 'n Dreyfus queda, com si diguessim, en segon terme, destacant davant de tot y per sobre de tot los principis de llibertat y absolutisme, donantse probablement l' última batalla.

Dreyfus, capitá d' Estat major del exèrcit francés, fou condemnat en 1894 á degradació y deportació perpetua á l' isla del Diabla, per haver entregat á una potencia estrangera documents secrets referents á la defensa nacional.

La base de la acusació era 'l famós *bordereau*, un borrador en el que 'ls périts cregueren reconeixehi la lletra de 'n Dreyfus. Tancant los ulls á tota reflexió, lo Consell de Guerra dictá sentència condemnatoria, y 'l general Mercier, ministre de la Guerra, la aprobá immediatament.

Pero al poch temps comensaren á apuntar duptes gravissims. Lo coronel Picquart sospitá que 'l culpable no era en Dreyfus; aparegué ea escena l' antipática figura de Esterhazy, el gran Zola llansá á la cara del tribunal lo seu famós *J' accuse* que l' obligá á sortir de Fransa, y moguda la opinió, á pesar de las indignas campanyas dels anti-semitas y dels adoradors de las botas militars, la revisió del procés se feu inevitable.

Anulada la sentència del tribunal de 1894, Dreyfus, rehabilitat y reintegrat en lo seu grau de capitá d' Estat major, ha tornat á Fransa somés á un nou Consell de Guerra que s' ha reunit á Rennes.

En las sessions celebradas per aquest tribunal s' ha pogut veure fins ahont arriba la perversitat humana, y la facilitat ab que homes que ocupan llochs eminents sobreposan al esperit de justicia los seus odis personals, la seva vanitat y 'l seu amor propi.

Ministres que acusan sense probas, generals que faltan á la veritat descaradament, personatjes que inventan novelas sense sentit comú, polítichs qu' en lloch d' aportar al procés la llum del seu raciocini vomitan sobre la taula del Consell de Guerra tot lo seu odi y 'l seu despit....

¿Qué més!... No sapiguent ja á qué apelar los enemichs de 'n Dreyfus, han comprat á un assessi perque disparés contra 'l ilustre Labori, 'l valent advocat de 'n Zola y del desterrat de l' isla del Diabla.

En mitj de la confusió que la vista del procés ocasiona, á través d' aquestas declaracions envenenadas, contradictorias y algunas d' ellas evidentment falsas, l' ànim sofreix una impressió tristíssima y al pensar en las diverses fases d' aquest celebre litigi, s' arriba á treure la conclusió de que Fransa es una República ahont fins ara ha gobernat tothom... tothom menoz els verdaders republicans.

F.

QÜENTOS

Entre companys:

- Dóm tabaco per fer un cigarrillo
- Té, aquí 'n tens.
- Ara dóm paper.
- Pren.
- Tens una cerilla?
- Prou. Y ara si vols que jo me 'l fumi, ja ho sabs: no tens més que demanarm'ho.

Dos amichs han tret una rifa y decideixen formar societat en comandita y establirse.

- Qué 't sembla si plantéssim una taberna—diu lo un.
- Magnífich—respón l' altre.—Y com ja hem convingut en que anirém á mitjas... tú hi posarás el ví.
- ¿Y tú?
- Jo... hi posaré l' aygua.

Torna de cassar un individu y entrega dos llebras á la seva esposa.

- Pero home,—li diu aquesta—¿cóm has pogut matar dos llebras, si t' has deixat l' escopeta á casa?
- ¡Ay redimontri!—exclama 'l cassador—¡Bé deya jo al sortir de casa:—Antón, em sembla que 't descuidas alguna cosa!

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Pro-me-sa.*
- 2.ª ANAGRAMA.—*Farsa—Furás.*
- 3.ª MUDANSA.—*Cep—Cop—Cap.*
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—*Ous del dia.*
- 4.ª ROMBO.—
S
L A S
L I D I A
S A D U R N I
S I R I A
A N A
I
- 5.ª GEROGLÍFICH.—*Per veu groizada un baix.*

ENDEVINALLAS

XARADA

CANSÓ POPULAR

(Música del mestre Notifaxis)

—La nena més hermosa del nostre barri es la *Tres-quart*. Cada una de sas galtes es una *hu-aygas* del mes de Maig.
—Donchs á n' á mi 'm sembla que la més guapa es la *Una-dos*.
Dos boca es petiteta molt mes petita ay! que un pinyó.
—¡Quin gust mes estrambóich 'l de vosaltres, volguts companys! La nena mes remaca del nostre barri es la *Total*.

MOMBRÚ DEL CONDAL.

ANAGRAMA

Un total se va comprar en Bulbena, qu' es total y segons digué 'n Martí li estolviá un dineral.

LA CANYA.

FUGA DE CONSONANTS

. a . a . . a . a . a

Sustituir los punts per lletras de manera que digui 'l titul de un drama castellá.

SAMUEL CIGONYA.

TRENCA-CLOSCAS

DÑA. SEBASTIANA MASSÓ
(Tratante en pesca)
SALAMANCA

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas lo [següent: Titul de una sarsuela castellana (seria).—Nom de una plassa de Barcelona.—Nom de dona.—Riu de Fransa.—Los toros ne gastan.—Vegetal.—Una consonant.

GEROGLÍFICH COMPRIMIT

C I P

BUFÀ-NO-FÁ-FÍ.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans Narcís del Toro, Gabriel B. y Perxés, Joaquím Vives T., A. Treviño, J. Amoros Arellano, Pablo Solá de Premiá y Un valliranés:—Lo qu' envian aquesta semana no fa per casa.

Ciudadans Roch Serra Pagés, Fray Granota, S. González y P. Salom Morera:—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian aquesta semana

Ciudadá Joseph Costa y P.: No parlava de vosté per res.—*Arcañi Priu*: Ja l' hem remenat prou aquest assumpto.—*J. Espanya Ribot*: No hi veig la punta.—*Un amich de la regeneració*: Las cartas han de venir firmadas per una persona coneguda que 'n respongui.—*Luis Marquet*: No hi trobo res de particular. Al fi y al cap l' home es a casa seva y pren las precaucions que li sembla convenient.—*E. Zeugnim*: No es del nostre género.—*J. Colominas Masera*: Si 'ls defectes de que adoleix la poesia no fossin tan radicals que 'ns obligarian á referla tota, y per aixó 'ns falta temps, cregui que la publicariam ab molt gust.—*M. Badia*: Va bé.—*Joan Rocavert*: Resultan massa frivols.

Ciudadans Joseph Artés, J. Gorina, Carlos d' Alfonso, Victor Brosa, An adeo Dorá, Alfons Maseras, Mariano Matabroca, Idroj de Alacsal, S. Alsina y Clos y A. Carrasca Gayán: Rebutts los traballs qu' envian pel Almanach, y gracias.

ANTONI LOPEZ, editor. Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.

Dissapte, día 26, EXTRAORDINARI de

LA CAMPANA DE GRACIA

La peste bubónica, la peste restauradora y totas las demás pestes

8 PÁGINAS Variada ilustració y text de reputadas firmas 10 CÉNTIMS